

виятъ и съзерцателенъ животъ. Него наследилъ въ България най-стариятъ му синъ Владимиръ, безнравственъ човѣкъ, който съ дивитѣ си страсти излагалъ на голѣма опасностъ току-що почнатото дѣло. За външнитѣ негови дѣла намъ е известно само, че при началото на голѣмата война противъ Светополка Арнулфъ изпратилъ пратеници при него за подновяване на тулския договоръ и за прекратяване износа на солъ отъ България за Моравия¹³. Четири години по-късно поведението на сина му накарало Бориса да напусне манастира, да свали Владимира и да издигне на престола помладия си синъ Симеона.

Михаилъ-Борисъ се поминалъ на 2 май 907 година. Неговиятъ образъ на златенъ фонъ се намира въ единъ ръкописъ отъ XIII вѣкъ, въ Московската синодална библиотека¹⁴. Отъ Бориса се начева редътъ на българскитѣ светци.
